

عنوان مقاله:

اثرسنجی اصول طراحی شهری بر تغییر اقلیم در برش های عرضی (مورد پژوهی: شهر مشهد)

محل انتشار:

دوفصلنامه معماری و شهرسازی پایدار، دوره 10، شماره 1 (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 18

نویسندگان:

علیرضا حسنی - دکتری شهرسازی عضو هیات علمی گروه مهندسی شهرسازی دانشکده هنر دانشگاه بجنورد، بجنورد، ایران

سید مجید مفیدی شمیرانی - استادیار طراحی شهری دانشکده معماری و شهرسازی دانشگاه علم و صنعت ایران، تهران، ایران

پریسا روشنی - گروه معماری، دانشکده مهندسی، دانشگاه آزاد اسلامی بجنورد، بجنورد، ایران

خلاصه مقاله:

نظام انسان ساخت شامل ساختمان ها، ترابری و صنعت، سهم قابل ملاحظه ای در پدیده تغییر اقلیم در جهان دارد. بستر اصلی ساخت وسازهای بشر، شهرهاست. اصول شهرسازی نامناسب به ویژه در کشورهای کمتر توسعه یافته، در دهه های اخیر، پدیده گرم شدن کره زمین و تغییر اقلیم را چند برابر کرده است. لذا هدف نوشتار حاضر، بررسی میزان تاثیرگذاری اصول و شاخص های طراحی شهرها بر پدیده تغییر اقلیم است. این پژوهش یک مطالعه کیفی است که در بخش عملی انجام شده. بر حسب هدف، پژوهش از نوع بنیادی دسته بندی می شود. در این راستا از رویکرد اثبات گرایی کمک گرفته و پایه اثبات گرایی نیز روش استدلال منطقی است. در روش استدلال منطقی از مدل ANP و منطق فازی استفاده می شود. نتایج پژوهش بیانگر آن است که ساختمان ها با امتیاز ۵۷۲۹/۰ بیشترین امتیاز را در برش عرضی ۶ (هسته مرکزی شهر) به خود اختصاص داده. فضاهای تبادل و ترابری با امتیاز ۱۷۱۳/۰ در برش عرضی سوم (بافت میانی) بالاترین امتیاز را کسب کرده است. فضاهای باز طبیعی، باز عمومی و خیابان ها با امتیاز ۸۱۴۶/۰ در برش عرضی اول (حومه و نواحی بکر) بیشترین امتیاز را در تاثیرگذاری بر پدیده تغییر اقلیم دارد.

کلمات کلیدی:

تغییر اقلیم، طراحی شهری، شهر مشهد، برش های عرضی شهر

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1392751>

